

Arrest

nr. 223 587 van 3 juli 2019
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 februari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 maart 2019 met referentenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESPERS, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart de Turkse nationaliteit te hebben en geboren te zijn te K. in 1948.

Op 3 december 2018 diende verzoekster een aanvraag in voor een visum type C.

Op 18 februari 2019 weigerde de gemachtigde de afgifte van het visum.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Weigering/nietigverklaring/intrekking van een visum

(Geconsolideerde versie naar aanleiding van de wijziging van de Visumcode bij artikel 6, lid5, van Verordening (EU) nr. 610/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 1))

Mevrouw/Mijnheer Y.R.

[X] De/het Generaal Consulaat van België te Istanbul

[...]

heeft/hebben

[X]uw visumaanvraag onderzocht

[...]

[X] Het visum is geweigerd

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

- 1. [...]*
- 2. [X] het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

[...]

9. [X] uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

[...]

Commentaar:

Motivatie

“Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

- Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond
Aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.*
- Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld
Betrokkene heeft bescheiden persoonlijke inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.
Bovendien is betrokkene financieel afhankelijk van haar zoon die in België woont.
Betrokkene reisde nooit eerder naar Schengen.
Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.
Betrokkene toont onvoldoende vaste banden aan met haar land van origine.
Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”*

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekster voert in haar enig middel onder meer de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 32 van de Verordening (EG) nr. 810/2009 van 13 juli 2009, tot vaststelling van de gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Zij licht haar middel toe als volgt:

[...]

"Tweede onderdeel,

De beslissing neemt als motief:

"Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond."
Als onderliggende motivering wordt dan gegeven 'aanvraag meerdere binnenkomsten wordt niet gerechtvaardigd.'

Dit motief faalt.

Het motief schendt artikel 32, 1. a. ii van de verordening 810/2009. In dit artikel komt het begrip 'onvoldoende' niet voor. In dat artikel staat enkel 'verblijf niet heeft aangetoond'. Hier het criterium onvoldoende aan toevoegen is bijgevolg aan de wet een criterium toevoegen dat niet in die wet staat. Bovendien is 'onvoldoende' een dergelijk vaag, algemeen en willekeurig te interpreteren criterium, dat het inderdaad niet thuishoort in een wettekst.

Reeds om die reden dient de beslissing vernietigd te worden.

Ondergeschikt,

In het verzoek tot tenlasteneming van haar zoon O. K. is uitdrukkelijk gesteld dat het gaat om een bezoek van verzoekster aan haar zoon en familie in België. Daaruit bleken ook in welke omstandigheden verzoekster hier zou verblijven, met name bij haar zoon op het op het formulier van ten lasteneming vermelde adres.

Dit is niet voor betwisting vatbaar.

Het is een louter stereotiep motief om te stellen dat de omstandigheden van het verblijf 'onvoldoende' zijn aangetoond.

[...]

Het 'onderliggend motief, met name dat er geen rechtvaardiging zou worden gegeven voor de 'aanvraag meerder binnenkomsten', is op zich een niet afdoend motief om te stellen dat de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zijn aangetoond.

Verzoekster heeft met de huidige aanvraag geen 'meerdere binnenkomsten' gevraagd; zij heeft slechts één binnenkomst gevraagd.

De vraag is waarop dit onderliggend motief dan betrekking heeft; het wordt niet concreet aangetoond, zodat het voor verzoekster onmogelijk is om zich er op te verweren."

Derde onderdeel,

Dit onderdeel wordt in ondergeschikte orde ontwikkeld omdat het een criterium betreft dat niet in artikel 32 van de verordening 810/2009 is opgenomen.

De beslissing stelt:

'Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld'.

Als concrete motieven wordt hierbij dan gesteld:

'Betrokkene heeft bescheiden persoonlijke inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine;

Betrokkene is financieel afhankelijk van haar zoon die in België woont;

Betrokkene reisde nooit eerder naar Schengen;

Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine;

Betrokkene toont onvoldoende banden aan met haar land van origine.

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar haar land van origine.'

Vermelde motieven, als zij al enig motief kunnen vormen om een 'onvoldoende garantie op terugkeer' te staven, quod non, gaan niet op.

Verzoekster woont al gans haar leven in Turkije en leeft daar met een beperkt pensioen; zij wordt inderdaad financieel geholpen door haar zoon in België, maar precies dit argument, dat al jaren geldig is, bevestigt dat zij in Turkije wil leven en niet de intentie heeft zich in België te vestigen. Haar zoon ondersteunt verzoekster al jaren, en dit reeds in de periode voordat de echtgenoot van verzoekster in 2005 stierf.

Verzoekster wordt overigens ook ondersteund door haar zes andere in Turkije verblijvende kinderen. Zo woont zij in een appartement dat eigendom is van haar zoon I., die ook zelf in dat appartement woont.

Het overgrote deel van de kinderen en kleinkinderen van verzoekster woont in Turkije; het gaat om liefst zes kinderen en 15 (!) kleinkinderen. De banden met haar land van origine zijn dus overvloedig.

Het niet beschikken over een eigendom is in dat kader geen argument; verzoekster is een moeder die gans haar leven hard gewerkt heeft om een groot gezin uit te bouwen en te zorgen dat de kinderen konden studeren; het spreekt voor zich dat dit ook financieel enorme inspanningen heeft gevergd en het is dan ook niet onlogisch dat verzoekster nooit de financiële middelen heeft gehad om een eigen huis of appartement te kopen. Door de familiale solidariteit van haar kinderen kan verzoekster thans wonen in het appartement van één van haar zonen.

Het motief dat verzoekster 'nooit eerder naar Schengen reisde' gaat niet op. Dergelijk criterium aanvaarden zou er op neer komen dat iedereen uitgesloten wordt die nooit eerder een Schengenvisum voor familiebezoek heeft gevraagd en gekregen. Integendeel is het in hoofde van verzoekster volkomen aanvaardbaar dat zij op haar oude dag een bezoek wil brengen aan haar twee kinderen en zes kleinkinderen in hun reële leefsituatie in België.

De motieven van de beslissing falen bijgevolg.

De beslissing schendt duidelijk ook de redelijkheids- en zorgvuldigheidsverplichting. Er wordt in feite eender welk motief aangewend, zelfs wanneer het gaat om motieven die totaal geen hout snijden. [...]."

Aangaande de opgeworpen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat voornoemd beginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411, RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654). Verzoekster betwist in haar tweede onderdeel dat de motivering afdoende is.

Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het afdoende karakter van de motieven wordt beoordeeld in het licht van de toepasselijke bepaling van de verordening, artikel 32 van de Visumcode, waarvan verzoekster eveneens de schending aanvoert.

Artikel 32 van de Visumcode luidt als volgt:

“Weigering van een visum

1. Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodes, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum. (eigen onderlijnen)”

Thans blijkt dat de gemachtigde van de minister de weigering stoelt op twee van de mogelijke motieven, met name dat het voornemen van verzoekster om het grondgebied van de lidstaat te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kon worden vastgesteld en dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf “onvoldoende” zijn aangetoond.

Nu een van deze twee motieven volstaat om het visum te weigeren, dient verzoekster een gegrond middel tegen beide motieven aan te voeren teneinde een vernietiging van de beslissing te kunnen bewerkstelligen.

Eenzijds stelt de gemachtigde dat het voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kon worden vastgesteld. Verzoekster voert aan in het derde onderdeel dat de motieven daarvoor opgenomen in de bestreden beslissing niet opgaan. Ze stelt reeds haar hele leven in Turkije te wonen en daar met een beperkt pensioen te leven. Ze erkent door haar zoon financieel geholpen te worden en meent dat dit argument, dat al jaren geldig is, juist bevestigt dat ze in Turkije wil leven en niet de intentie heeft zich in België te vestigen. Ze wijst evenwel op de steun van haar zes andere kinderen die in Turkije verblijven en op haar 15 kleinkinderen die ook in Turkije zouden verblijven. Volgens haar zijn haar banden met haar herkomstland dan ook overvloedig. Verder stelt verzoekster dat het niet beschikken over een eigendom niet onlogisch is aangezien zij daarvoor nooit de financiële middelen heeft gehad, ze stelt te kunnen wonen in een appartement van een van haar zonen.

Verzoekster verzet zich vervolgens tegen het criterium dat ze nooit eerder naar Schengen reisde aangezien dit erop neerkomt dat iedereen uitgesloten wordt die nooit eerder een Schengenvisum voor familiebezoek heeft gevraagd en gekregen. Ze acht het volkomen aanvaardbaar dat ze op haar oude dag in België haar twee kinderen en zes kleinkinderen wil komen bezoeken.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar visumaanvraag duidelijk heeft vermeld onder punt 21 op familiebezoek te willen komen. Het betreft een dame van 71 jaar. Uit het administratief dossier en het overzichtsdocument “description code opinion: avis négatif” van 21 december 2018 blijkt dat verzoekster bij haar aanvraag de volgende stukken heeft voorgelegd: “booklet of foreign travel health insurance” voor de periode van 28 december 2018 tot 27 maart 2019, een afprint van haar vliegticket heen van “28 Aralık Cuma” én terug op “27 Mart Çarşamba”, een afspraak bevestiging in het kader van een verbintenis tot tenlasteneming, een kopie van identiteitskaart van de heer K.O. van Belgische nationaliteit, een gezinssamenstelling van de heer K.O., loonfiches van de heer K.O., vele stukken uit het Turks familiaal register, een rekeninguittreksel met stortingen van de heer K.O. aan verzoekster,

stukken met betrekking tot uitkering van de Turkse overheid voor oude gehandicapte persoon, een identiteitskaart van verzoekster en een verbintenis tot tenlasteneming bijlage 3bis waarin de heer K.O. zich garant stelt voor verzoekster, zijn moeder.

De gemachtigde motiveert zijn beslissing dat het voornemen om tijdig terug te keren als volgt:

- “ *Betrokkene heeft bescheiden persoonlijke inkomsten die niet beschouwd kunnen worden als bewijs van een sterke financiële band met het land van origine.*
- *Bovendien is betrokkene financieel afhankelijk van haar zoon die in België woont.*
 - *Betrokkene reisde nooit eerder naar Schengen.*
 - *Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.*
 - *Betrokkene toont onvoldoende vaste banden aan met haar land van origine.*

Omwille van bovenstaande cumulatieve redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”

Verzoekster wijst in haar betoog in het derde onderdeel onder meer op het feit dat zij juist overvloedige banden heeft met haar land van herkomst, nu het overgrote deel van haar kinderen en kleinkinderen daar woont. Ze voert ook aan in een appartement van een van haar in Turkije verblijvende zonen te wonen. De Raad stelt vast dat uit het overzichtsdocument “description code opinion: Avis négatif” blijkt dat wordt erkend dat verzoekster 8 kinderen heeft die geboren zijn buiten het huwelijk, gemeenschappelijk met H.M.K. en dat zij haar familieregister heeft voorgelegd. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt inderdaad dat er zich een uitgebreid familiaal overzicht in bevindt waarin de naam van verzoekster is omcirkeld, die figureert naast de naam H.M.K. en er vervolgens in combinatie met die twee namen, nog 8 personen worden opgesomd die allen de familienaam K. hebben en waartussen O.K., zijnde de garant en zoon van verzoekster, figureert met een code “BSN 81”. Het kan dus niet redelijkerwijs betwist worden dat verzoekster het bewijs heeft voorgelegd 8 kinderen te hebben. Verder blijkt uit een volgend stuk uit dit familiaal register dat voor de heer O. met BSN “code 81”, dus dit heeft betrekking op de garant, in casu melding wordt gemaakt van W[...]Belçika waaruit blijkt dat is opgegeven waar deze persoon woont, hetgeen overeenstemt met de gemeente vermeld in de tenlasteneming. Er blijkt niet dat voor andere kinderen is gepreciseerd dat zij in België verblijven. De Raad moet met verzoekster vaststellen dat niet op zorgvuldige wijze rekening is gehouden met al deze Turkse kinderen van verzoekster. De gemachtigde stelt, na het opsommen van elementen die louter peilen naar financiële banden met het herkomstland zoals eigendom en inkomsten, dat zij “onvoldoende vaste banden aantoon met haar land van origine”. Er is geen enkel motief in de bestreden beslissing gewijd aan haar persoonlijke familiale banden met Turkije, die het financiële zouden kunnen overstijgen en geen rekening gehouden met de uitgebreide uittreksels uit het familiaal register, die terug te vinden zijn in het administratief dossier. De Raad meent dan ook dat de gemachtigde op onzorgvuldige wijze heeft gesteld dat er onvoldoende vaste banden zijn aangetoond met het herkomstland.

Nu de gemachtigde uitdrukkelijk stelt dat omwille van de bovenstaande “cumulatieve” redenen hij tot de conclusie is gekomen dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine, betekent dat het vallen van 1 van de motieven ook die conclusie aan het wankelen brengt.

De Raad volgt verweerder dan ook niet waar hij in de nota stelt dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met “alle elementen van het dossier” die samengenomen tot het redelijk besluit hebben geleid dat het voornemen van verzoekster om het grondgebied voor het verstrijken van het visum te verlaten niet kan worden vastgesteld. Verder stelt verweerder enkel “het gegeven dat verzoekster nog door andere kinderen zou worden ondersteund en er nog een groot deel van haar (klein)kinderen in Turkije wonen, kunnen niet leiden tot een ander standpunt.” Niet alleen is dit een a posteriori motief, bijkomend is het de Raad geheel onduidelijk waarom het meenemen van dit onderbouwd gegeven, dat juist kan wijzen op een zeer sterke persoonlijke band met Turkije, niet zou kunnen leiden tot een ander standpunt. Het kwam de gemachtigde toe zich hierover uit te spreken en dit gestaafd gegeven niet zonder meer te negeren.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangenomen.

Dit alleen reeds leidt tot de vaststelling dat het motief aangaande het niet kunnen vaststellen van het voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum op onzorgvuldige en dus onwettige wijze tot stand is gekomen.

Tegelijk merkt verzoekster ook terecht op dat het loutere feit dat zij nooit eerder naar Schengen reisde een motief is “dat geen hout snijdt”, aangezien een dergelijk criterium inderdaad erop neerkomt dat aan iedereen een visum kan geweigerd worden die nooit eerder een Schengenvisum voor familiebezoek heeft gevraagd en gekregen. Het is immers evident dat voor mensen die visumplichtig zijn, zoals verzoekster, er altijd een eerste maal moet zijn dat een visum wordt aangevraagd alvorens op legale wijze naar Schengen te kunnen reizen. Er blijkt overigens niet uit het administratief dossier dat verzoekster reeds een eerdere aanvraag heeft gedaan, die werd ingewilligd en waarbij zij de maximale termijn niet zou gerespecteerd hebben. Zoals verzoekster stelt, kan het haar niet op redelijke wijze ten kwade worden geduid dat zij als 71 jarige dame (voor het eerst) een aanvraag indient met het oog op familiebezoek in functie van haar in België verblijvende familie.

In de nota met opmerkingen stelt verweerder aangaande dit argument enkel dat het in zijn geheel moet worden gezien, samen met de overige elementen. De Raad herneemt evenwel dat de gemachtigde uitdrukkelijk stelt dat de “cumulatieve” redenen leiden tot de conclusie dat verzoekster onvoldoende garantie biedt op terugkeer. Dit houdt niet in dat een of meerdere van die motieven niet deugdelijk of onredelijk mag of mogen zijn. Dit houdt juist in dat als een van de redenen kennelijk onredelijk is, de conclusie die uitdrukkelijk cumulatief op die reden steunt, niet langer overeind blijft en er nood is aan een nieuwe beoordeling door de gemachtigde.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt eveneens in de aangegeven mate aangenomen.

Anderzijds stelt de gemachtigde dat het doel en de omstandigheden “onvoldoende” van het voorgenomen verblijf zijn aangetoond omdat de aanvraag voor meerdere binnenkomsten niet wordt gerechtvaardigd.

Verzoekster stelt dat de term “onvoldoende” niet voorkomt in artikel 32, 1, a van de Visumcode maar enkel dat de aanvrager het doel en de omstandigheden van het verblijf “niet” heeft aangetoond. Ze stelt dat in het verzoek tot tenlasteneming van haar zoon O.K. uitdrukkelijk is gesteld dat het gaat om een bezoek van verzoekster aan haar zoon en familie in België. Daaruit bleken volgens haar ook de omstandigheden waarin verzoekster hier zou verblijven, met name bij haar zoon op het vermelde adres op het formulier van tenlasteneming. Ze stelt dat dit niet betwist kan worden en dat het louter stereotiep is om te stellen dat de omstandigheden onvoldoende zijn aangetoond. Verzoekster acht het onderliggend motief, met name dat er geen rechtvaardiging zou zijn voor de aanvraag om meerdere binnenkomsten, op zich niet afdoende om te stellen dat de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet voldoende zijn aangetoond.

De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat op het standaardformulier van de aanvraag onder punt 24 inderdaad het bolletje zwart staat bij “multiple entries”. Er staat evenwel onder punt 21 “main purpose (s) of the journey” het bolletje zwart bij “visiting family or friends”. Onder punt 31 “surname and first name of the inviting person(s) in the Member State [...]” staat “person: K., O., Belgium”. Bij address and e-mail address of inviting person(s) staat “D...straat [nummer] 2610 Wilrijk Belgium”. Onder 33. “Cost of travelling and living during the applicant’s stay is covered” “by sponsor referred to in field 31 or 32: K.O., Belgium”. Verder blijkt uit het administratief dossier uit de gezinssamenstelling van K.O., dat deze man van Belgische nationaliteit geboren op [...] 1969 ingeschreven staat op het voormelde adres “D...straat [nummer] 2610 Antwerpen”. Uit de verbintenis tot tenlasteneming (bijlage 3bis) aangegaan door K.O. geboortedatum [...] 1969 blijkt inderdaad opnieuw dat onder punt 10 is opgegeven dat het doel van het verblijf “familiebezoek of bezoek aan vrienden” is, waarbij het huisvestingsadres wordt opgegeven dat overeenkomt met het voormelde adres van K.O. en dat de verwantschapsband met de garant “moeder” is.

De gemachtigde motiveert zijn standpunt dat het doel en de omstandigheden “onvoldoende” zijn aangetoond, enkel met een verwijzing naar het feit dat de aanvraag meerdere binnenkomsten niet wordt gerechtvaardigd. Waarom dit enkele feit moet opwegen tegen de herhaaldelijke meldingen dat verzoekster haar familie komt bezoeken, meer bepaald haar zoon, die garant voor haar staat en haar zal opnemen op zijn persoonlijk adres, kan in het geheel niet blijken uit de bestreden beslissing. Verzoekster zowel als de Raad hebben hier het raden naar. Bijgevolg kan verzoekster gevolgd worden waar zij stelt dat er duidelijke gegevens voorlagen met betrekking tot het doel en in welke omstandigheden verzoekster hier zou verblijven en de loutere vaststelling dat meerdere binnenkomsten werden aangevraagd geen afdoende motief is om te stellen dat het doel en de omstandigheden “onvoldoende” of niet zijn aangetoond. De Raad acht een dergelijk summier motief, waarbij in het geheel niet wordt ingegaan op de andere voorliggende duidelijke elementen, niet draagkrachtig.

Verweerder stelt in de nota dat het criterium zoals voorzien in artikel 32 van de "Schengencode" inderdaad is dat een aanvrager het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf "niet" heeft aangetoond. Hij meent evenwel dat het gegeven dat de gemachtigde van de minister van oordeel is dat het doel en de omstandigheden onvoldoende zijn aangetoond, op hetzelfde neerkomt. Verweerder stelt dat uit het dossier inderdaad blijkt dat er wel degelijk meerdere binnenkomsten werden aangevraagd. Volgens hem strookt het gegeven dat verzoekster op familiebezoek wil gaan hier niet mee.

De Raad kan verweerder volgen dat het louter gebruik van het woord "onvoldoende" in plaats van "niet" op zich geen vernietiging rechtvaardigt, doch noteert dat verweerder wel erkent dat het geldige criterium is dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf "niet" mogen aangetoond zijn, zoals overigens onmiskenbaar blijkt uit artikel 32 van de Visumcode. Verweerder gaat echter niet in op het feit dat verzoekster aanstipt dat verschillende aangehaalde elementen uit het verzoek tot tenlasteneming relevant zijn voor het doel en de omstandigheden van verzoeksters voorgenomen verblijf omdat enerzijds uitdrukkelijk wordt gesteld dat het gaat om een bezoek aan verzoeksters zoon in België en anderzijds ook de omstandigheden van het voorgenomen verblijf blijken nu zij bij haar zoon zou verblijven op het vermelde adres. Waar verweerder nog stelt dat een familiebezoek niet strookt met een verzoek tot meerdere binnenkomsten is dit een a posteriori motief dat niet in de beslissing voorkomt.

Op dit punt wordt een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 aangenomen.

Nu eveneens een onwettigheid is aangetoond wat betreft het motief dat stoelt op het onvoldoende aangetoond zijn van het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf, komt de Raad tot conclusie dat de bestreden beslissing niet steunt op een afdoende dragend motief.

Het tweede en derde onderdeel van het enig middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 18 februari 2019 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verweerder.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES